

[Jørgen Jørgensen.]

ærede Medlem ikke skal pege Fingre ad, og det ærede Medlem vil kun have Jordbund for sin Opfattelse inden for de snævrste Agrarsynspunkter i dansk Landbrug.

Det ærede Medlem, der jo er Specialist i at gøre smaa Ting til store Ting, og som i det hele taget er en typisk Repræsentant for den lille Politik, fremhæver det urimelige i, at Kronen er 22,40 i Stedet for 22,50, og har Gang paa Gang søgt at rejse en Debat om den Urimelighed, som derigennem blev begaaet over for Landbruget; saa sent som i Gaar kaldte han det Løftebrud og brugte andre af de smagfulde Vendinger, det ærede Medlem i Almindelighed benytter. Jeg vil gerne herom sige, at den Erklæring, der efter Forliget i 1933 blev udstedt, havde det bestemte Formaal at sige til Offentligheden: Nu staar der i den danske Rigsdag, i Folketing og Landsting, et Flertal, der erklærer, at Kronekursen ikke skal gaa længere ned end 22,50 — det var Formaalet. Hensigten var at skaffe Ro om Kronen. Jeg mener naturligvis ikke, at det vilde have været ødelæggende for nogen, om Kronekursen var 22,50, selvfølgelig ikke, der var heller ingen her, som indvendte noget imod, at den blev 22,50. Men det, som det ærede Medlem ønsker, er, at der stadig kan føres en Diskussion om Kronekursen og Kronekursens yderligere Sænkning. Man overdriver fuldkommen, naar man skal gøre op den Fortjeneste, Landbruget vilde have ved en Kronekurs af 22,50 i Stedet for 22,40. Men Venstre havde faaet Tilbudet. Hvis Venstre havde villet gaa ind for, at der herefter ikke skabtes yderligere Uro om Kronekursen ved stadig at tale om, at Kronekursen skulde sænkes, kunde deres Krav om 22,50 være blevet opfyldt. Men jeg advarer endnu en Gang Venstre mod en fortsat Spekulation i Kronesænkning. Den danske Krones Værdi er i Dag under 50 Øre, den ligger paa det nærmeste ved, hvad de engelske Koloniers Mønt er. Jeg advarer Venstre imod at rejse en Diskussion mod Kronekursen, og jeg beder Venstre tænke paa det Ansvar, de i saa Henseende paatager sig over for det Landbrug, som de siger, de staar som særlige Talsmænd for. Kloge Folk inden for Venstre, Folk, hvis Betydning ingen vil under-

kende, har advaret imod denne Politik, og jeg tror, at Venstre i denne Tid, hvor store Værdier staar paa Spil for det danske Landbrug, skal være varsomt med at føre en yderligere Kronesænkningssagitation, for det kan blive farligt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at jeg havde bebrejdet Venstre, at de havde støttet Regeringen i den Politik, der var ført, en Politik, som havde medført yderligere Udgifter og yderligere Skatter. Det har jeg virkelig ikke bebrejdet Venstre, tværtimod, jeg har takket Venstre, fordi det var med til denne Politik. Det, jeg har bebrejdet Venstre, er, at de, naar de har været med til denne Politik, bagefter ikke vil tage Medansvaret for den; man kan ikke være med til at gennemføre Foranstaltninger af den ene eller den anden Art og saa bagefter gaa ud i Befolkningen og sige: Ja, alt det, vi gennemførte, duede ikke, alle de Ulykker, der er ude over Landet, er denne Regering og denne Regerings Politik Skyld i! Det kan man ikke gøre. Man kan sige, som vi alle kan sige, der har været med til disse Forlig, at ingen af os fik det, vi havde ønsket, men det er Vilkaaret for politisk Gerning her i Danmark, at Partier med forskellige Opfattelser skal mødes, og at den enkelte ikke kan faa alt, hvad han ønsker, men naturligvis maa slaa af for at faa et Resultat. Jeg har forsvaret den Politik, vi i Fællesskab har gennemført, og det bør være en Pligt for enhver, der herinde giver sin Stemme for en Ordning, at forsvare denne Ordning, for ellers skal han tage sit Ansvar her og lade være med at være med. Det er det, jeg har bebrejdet Venstre.

Det ærede Medlem siger, at de Ordninger, vi fik for Landbrugets Vedkommende, var mangelfulde ud fra hans Synspunkt. Jeg husker dog, at Partiets Formand i Fjor i December, da Forliget var gennemført, stod op her og erklærede, at de Ordninger, der var gennemført for Landbrugets Vedkommende, ikke alene var, hvad Venstre kunde opnaa, men at de var fuldt forsvarlige.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger derefter som en Bebrejdelse imod mig, at jeg forsvarede Regeringens Politik. Jeg synes, at det skulde det ærede Medlem ogsaa gøre, naar han har været med til at gennemføre den.